

שלשים יום" — הרי זה בריתות מיד, שהרי "דברי הבדלה" הן לסוף שלשים יום, ומותרת מיד לאיש אחר.

ומפרשינן: ורבי יוסי הגלילי — דדריש "ספר כריתות" למילתא אחרינא — נפקא ליה הך דינא ד"דברי הבדלה", מהא דמצי הכתוב לכתוב: ספר "ברת", וכתב "כריתות", ללמד: שיכתוב בספר: "כריתות", דמשמע "הבדלה".

ורבנן — שהוצרכו לכולה קרא ד"ספר כריתות" ללמד שיהיו "דברי הבדלה", ולא ילפי לה מריבוי ד"כרת" — כריתות", טעמייהו: משום ד"כרת" — כריתות" לא דרשי!

מתניתין:

שירא [שלשה אנשים — גמרא לקמן דף טז ב] שהנתה בבקעה שהיא כרמלית ואסורה בטלטול מדרבנן, והקיפוח מערב שבת בכלי בהמה, כגון אוכפים ומרדעות [מאירי] — מטלטלין בתוכה.

ובלבד שיהא גדר זה שהקיפוח בו גבוה עשרה טפחים כשיעור מחיצה, ולא יהו בו פירצות יתירות על הבנין.

כל פירצה שהיא כעשר [עד עשר, ועד בכלל] אמות — מותרת אף כנגד הפירצה מפני שהיא נחשבת כפתח, ובלבד שיהא בעומד רב על הפרצות.

אבל אם היתה אפילו פירצה אחת רחבה יתר מכאן [מעשר אמות] — אסור לטלטל בכל השטח המוקף, ואפילו אם שאר ההיקף כולו עומד.

גמרא:

איתמר: היה ההיקף כולו פרוץ כעומד בשוה — פליגי בה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע:

רב פפא אמר: מותר לטלטל בתוכו [ככל דין מחיצה שהעומד מרובה בה על הפרוץ — ריטב"א].

רב הונא בריה דרב יהושע אמר: אסור [ככל דין מחיצה שהפרוץ מרובה בה על העומד, ריטב"א].

ומפרשינן פלוגתייהו:

רב פפא אמר מותר, משום דסבירא ליה: הכי אגמריה רחמנא למשה — בכלל הלכות מחיצות שניתנו למשה מסיני [כדלעיל דף ד] — לא תפרוץ רובה!

הא פרוץ שוה לעומד, מותר!

רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור, משום דסבירא ליה: הכי אגמריה רחמנא למשה: גדור רובה!

אבל אם העומד שוה לפרוץ, אסור!

ומקשינן לרב הונא בריה דרב יהושע:

הא תנן במשנתנו: ולא יהו פירצות "יתירות" על הבנין.

ומשמע: הא אם היו פירצות כבנין בשוה — מותר! ודלא כרב הונא בריה דרב יהושע?!